

Van már kortesjelszó.

A választáshoz jelszó kell s ezért az ellenzék, mely úgy látszik törvénytelen ismerni el a maga számára az előbbi axiomát, a hadikölcsönvalorizáció vesszőparipájára akar felülni. Sajnálattal látjuk, bármennyire egyet is ért a társadalom az állam hadikölcsönének bizonyos mérvű visszatérítése tekintetében fennálló követelménnyel, politikumot csinálnak minden áron egy gazdasági és pénzügyi problémából, hogy a félrevezetéssel kimélyítsék a politikai ellentéteket és lekicsinyeljék a kormányzatnak az elszegényedett hadikölcsöntulajdonosok karitatív felsegítését és megélhetését biztosítani kívánó intencióit. Tartozunk a tárgyilagosságnak azzal, hogy higgadtan és szenvedélymentesen boneoljuk a megoldás lényegét. Nagy kára az országnak, hogy a támadások tulmentek a jóhiszeműség és igazságos kritika határára és ép abban az időpontban, midőn nagy szocialpolitikai kérdések megoldása előtt állunk, a szemrehányások tömegével akarják elborítani azt a tervezetet, mely célravezetőnek és a legrövidebb idő alatt keresztülvihetőnek látszik. Ötszázalékos valorizáció szerepel a nyilvánosság közhangulatába dobott agitáció programjában, holott ha a dolgok mélyére nézünk s amint azt a pénzügyminiszter nyílt és őszinte felvilágosításából megtudjuk, mit segít egy ilyen proposíció azokon a szerencsétleneken, akik körülbelül százezer korona hadikölcsön kamataiból, ha az országot nem érte volna az összeomlás, ma nyugodtan megélhetnének. Ötszázalékos varolizálás mellett százezer koronára

ötezer korona esnék, ennek kamata pedig 250 korona. Jelenti-e ez az összeg azok számára a megélhetést akiknek kezében annakidején jegyzett hadikölcsönük összege megélhetési forrás volt. Nem helyesebb-e ha egy olyan megoldást keres a pénzügyi kormány, mely minimális megélhetést biztosít, amit karitatív valorizációnak nevezünk. Ez a gondolat még nincs benn a Ház asztalán fekvő javaslatban, de a kormány ebben az irányban már is lekötötte magát. De megfélelt Vass miniszter is a társadalompolitikai kongresszuson elhangzott tulzó kijelentésekre, Teleszkynek, mint volt pénzügyminiszternek, aki ott kissé túllőtt a célon, figyelmébe ajánlta az egyenlő mérték igazságát. Mert, ha Teleszky szerint a biztosító társaságok, amelyek szívéhez oly közel állanak, nem tudják valorizálni

kötvényeiket, higgye el az államnak is, hogyha valamit nem tud megtenni, azt valóban nem is lehet megtenni. Tessék politikusainknak, volt pénzügyminisztereinknek és mindenkinek, aki közérdekű javaslatok vitájába elegyedik, igazságosan ítélni, nem pedig feláldozni az állami és társadalmi egyensúly biztonságát ellenzéki jelszónak s a demagógia bujtogatásának céljaira alkalmas hangulatkeltésért. Végtére is úgy nem lehet beszélni amikor alig gyógyultunk meg felhalmozott bajainkból, hogy az állam „tartsa meg a szavát.” Az állam polgárainak jólétére törekszik hiszen az egyének megélhetése és vagyonosodása tudja egyedül biztosítani az ország jövőjét. De visszadönteni a romlásba csak azért, hogy a jelszavak kielégítenek, talán mégsem lehet.

nátha közt az a főközlömbőség, hogy az előbbi nehezen lehet megkapni. Különböző sehogysé tudom vasos munkásfejjel megérteni, hogy fér össze a Népszava vad nemzetközisége a magyar hazafisággal, továbbá azt sem magyarázta meg a fajvédő Nagyságos ur, hogy melyik fajt védi ő a numerus clausus-sal.

Szerényen megjegyzem, hogy két dolgot biztosan tudok: a hazafiság nem szavalásban, hanem az órák verejtékében áll és a magyar fajvédelmet nem a Conti utcában csinálják.

Jellemző még erre a vasárnapi gyűlésre, hogy a szónokot összesen tíz bányász hallgatta, a publikum többi része pedig azon jámbor földmivészekből került ki, akik máskor is ott szoktak vasárnaponként ülni a kocsmaszéknél. Igérte a képviselő ur, hogy máskor is eljön, mert ő nagyon szereti a népet. A munkásmozgalmak helyzetkultúra Tarjánban van ugyan, de oda mostanában nem szívesen szokott menni. — Ezzel párhuzamban ugyanakkor ugyanezen község bányatelepén többszáz ember hallgatta Csóka Vendelt és tarjáni mintára egyhangú lelkesedéssel mondták ki az elszakadást.

Igen most ez nálunk a helyzet, Szerkesztő Uram. A frakció ügye olyasféle állapotban van, mint a kétvégű egy-szerű meggyújtott gyertya, amely igen hamar elfogy. Mire az idők farkasa fölhaladnak hónapok, ha így haladunk, csak itt-ott lézeng majd néhány elmaradt ember a szakszervezetekben. Nagy csapás ez s valamikor azt hittem, hogy úgy fogok sirni miatta, mint a zálogos tehén, most pedig valósággal örvendezek neki.

A légy a szántó ökrök lábán üldögélve szivta az ingyen vért s mikor a pacsiirta megkérdezte tőle: mit csinál? — azt válaszolta: szántunk! Ha a munkásvezér kapitalista lesz, éppen annyi köze van a munkásjólét kiharcolásához, mint amennyi része van fentemlített legyünknek a szántás fáradságához. Rendkívül el tudok keseredni afelett, hogy vannak ilyen emberek s mihielyt meg tudom, mi lett a volt proletárból az én bizalmam és adózásom folytán, annyi a

Munkáslevél.

A helyzet.

Szalámit vásároltam egy olyan boltból, ahova magyar ember létemre csak végszükségben szoktam fordulni. Szerény uzsonnám borítékát jobban megszemlélve, örömmel állapítottam meg, hogy a csomagoló papiros bányászrópirat. Nem fontos ki van alácségyezve, csak az a lényeg, hogy ez a kis írásmű sok más társával egyetemben Peyerék érdekében készült. Nem goromba, hanem esdeklőhangú szövegekből áll a szakszervezeti báránykákhoz, akik eddig könnyen hagyták nyitni magukat, de most egyszerre hűtlenné és renitensek lettek. Kezét csapkodva szent borzadállyal mondja a rópirat, hogy nem tud olyan ésszel bíró bányászt elképzelni, aki odadobná magát a „kursznak” keresztények és magyarok közé állna.

Hát bizony egyik másik munkásvezérnek mostanában nem tudományos, de

ludbőrös lett a háta, aminek egyetlen oka van: látni és gondolkozni kezd a munkásság. Darwin mondotta, hogy a gondozott testőr adja egy nemzet életforrását. De tegyük hozzá, hogy még többet ér egy nemzet fiainak lelki ereje agyának világossága. Szellemi hadkötelezettség korát éljük s ahol a munkás önálló fejjel tud gondolkozni, ott meghalt a kizsákmányoló demagógia.

„Kurszus” nemzet, magyarság? Hiszen éppen vasárnap mondotta nagyságos Peyer képviselő urunk egy kis bányafalucska kocsmájában, hogy önálló jobb hazafi, jobb fajvédő nem kell. Tehát szögre akasztotta eddigi „elvit”, egyszerre hazafi lett, miután a munkáslelkének a magyar gondolathoz való nagy közeledését észrevette. Elni muszáj, üszni kell neki is az árral. Mert jövedelmező parlamenti képviselőség és

Asszisi szelleme.

Hétszáz évvel ezelőtt befejezte földi pályafutását a világnak talán a legboldogabb embere: Asszisi Szent Ferenc.

Báró Eötvös „Karthausi”-ja élte végén boldogtalanságának okát kutatván megállapítja, hogy nem az a szeretet, amit másoktól nyerünk, hanem az, amit mi ajándékozhatunk másoknak, kölcsönzi nekünk a boldogság érzetét. Ha ez a megállapítás fedi a valóságot akkor az a legboldogabb ember, aki a legjobban tud szeretni. Vajon volt-e élő ember az Istenemberen kívül, akinek a lelkéből több s melegebb szeretet sugárzott ki, mint Szent Ferencéből, a boldog szegénység apostolából?

Forgassuk vissza több, mint hétszáz esztendővel az idő kerekébe!

Az egész földkerekségen általános elégedetlenség, forrongás képe tárul fel lelki szemeink előtt. A patriciusok és a plebejusok örök küzdelme ismét elemi erővel tört ki, ez tartja a világot a földrengések, — amidőn a látszat az, mintha az egyik társadalmi rend csak azért élne földtekén, hogy a másik osztálynak gondtalan, henyé életet biztosítson? (Mintha Menenius Agrippa meséje, még nem adta volna meg a helyes értelmezést!) Hol van a Krisztusi szerettség, — hangzik tovább a vádló kiáltás, — hiszen az Egyház vezetői dúslakodnak a földi javakkal! (Mintha az egyházi vagyion csak az egyének kényelmét s nem a kulturális fejlődést is szolgálja!) Az elkeseredés rossz tanácsadó; a gyűlölet elvakítja a gyűlölködőt: kiobbán Dél-Franciaországban s veszedelmesen kezd terjedni a történelem első kommunisztikus jellegű forradalma.

Ily légkörben tűnt fel Asszisi szentje, hogy élete élő tagadása legyen mintkét társadalmi rend életelveinek. Fájó szívvel tapasztalja, hogy a nyugalom, a megelégedettség, a boldogság érzése csaknem teljesen kiveszett az emberek lelkéből. Látja, hogy oda a társadalmi béke s az egyes osztályok egymást támogató munkájának hiánya miatt szinte csőd előtt áll az egész társadalmi rend.

De miért van ez így? Amidőn e kérdésre feleletet keres, megállapítja, hogy azért, mert az embereket: a gazdagokat és a szegényeket egyaránt lenyűgöztve tartják az anyagi javak s a földi élet mérhetetlen szeretete. Mintha nem akarnának az emberek tudomást venni az isteni Mester figyelmeztetéséről: „Keressetek először az Isten országát és az ő igazságát!”

Szent Ferencet a föld szellemével szemben az evangéliumnak ez a szelleme igézi meg. Lemond a vagyonról, hogy annak csábító varázserejétől megszabaduljon. Szegényen, koldusmódra járja a világot, de minél üresebb a tarsolya, annál teltebb a lelke, boldogsággal, áradó szeretettel. Valami csodálatos optimizmus fénye sugárzik ki egész lényéből. A végtelen égboltozattól a kis mezzei madárkáig minden bámulatba ejti, mindent szeretni tud, mindent testvéreként üdvözl. Honnét e tuláradó szeretet a természet iránt? Miért nevezi a napot bátyjának, a holdat nénjének, a farkast testvéreinek, a madarakat hugocskáinak? Néhány modern tudós természetimádót, pantheistát vél benne felfedezni. Beh messze járnak ezek az igazságtól! Szent Ferenc természet szeretete Isten szeretetének határtalan mélységéből fakadt! Testvéreinek, rokonának tekintti a világmindenséget, mert ugyan-

azon nagy Mester kezének műve az, aki az embert, tehát őt is előhívta. A szeretet legmagasabb foka ez: nemcsak embertársainkat, hanem az egész világot testvéreként magunkhoz ölelni azért, mert közös Alkotónk végtelen szelleme előtt akarunk ezzel hódolatot bemutatni! Szent Ferenc természet szeretete szubjektív kifejezése ama vallásbölcseleti objektívnek, amely természet szemléletéből a személyes Isten létének tudatos megérzéséhez s megértéshez vezet el.

Szent Ferenc lelkében az emberi gyarlóságoknak semmi nyomát sem leljük. Önkéntes elhatározásával a szegénység útját választja, amelyen több a tövis, mint a rózsza, de nem járul fel, ha az élet tövissei megsebzik, mert tekintete ilyenkor isteni mesterére esik s boldog, hogy a szenvedésben osztályosa lehet. Krisztusért él, Krisztusért akar szenvedni is! Ujjongva fogadja a halált is: ő csak az örök haláltól félt.

Hétszáz esztendővel ezelőtt némult el az az ajak, amelyről eddig a legszebb dalok fakadtak a világ szépségeiről. Szelleme azonban halhatatlan: ma is hatni és alkotni tud. Igaz, hogy örök harcban áll a föld szellemével, amely nem más, mint az emberi gyarlóság s az önzés szelleme: igaz, hogy a társadalom régi szebei épügy felfakadoznak s véreznek, mint az ő korában; igaz, sajnos az is, hogy e harcok csak az emberiség életfájának teljes kiszáradásával fognak megszűnni: de ez mit sem von le a nagy szellem értékéből, mert mindig voltak, akiket büvkörébe tudott vonni s bizonyára lesznek a jövőben is. Ki tudná megzámolni hány költő, (pl. Dante,) festő és szobrász lelkét ragadta magával s birta alkotásokra az ő lelke mélységeinek szemlélete s hogy hány ember talál

lelki sebeire gyógyulást az ő utmutatása nyomán. Aki ily nagy jötevője volt az emberiségnek, az méltán megérdemli, hogy nevét legnagyobbaink közé aranybetűkkel írjuk be.

Az emberi nagyság csatlakozatlan jele az, ha ugyanazért az egyénért egymástól óriási távolságban levő világnézetek, vagy eszmékörök hívei versengenek, hogy a magukénak vallhassák. Ezt látjuk Szent Ferencnél is. Akadtak az idők folyamán, akik őt elakarták vitatni az egyházról, azt állítván róla, hogy monista, pantheista, eretnek volt. Pedig alakja tisztán áll előttünk: az Ur legalázatosabb és legboldogabb szolgálója volt.

Mily messze jár a modern ember az ő szellemétől! — A modern ember is hódolattal telt lélekkel jár a világban, de ez a hódolat első sorban saját magának, azután a vagyonnak, egyeseknél a kultúra alkotásainak igen soknál az élvezeteknek szól. Szeretni is tud, de szeretete csak a földnek, az anyagnak bálványozása. Lélek és lelkiség: mintha e két szót szeretnék halálra ítélni. S minthogy ennél fogva a szeretet helyett legtöbbször az önzés szava szabja meg mind az egyesek, mind a társadalmi osztályok egymáshoz való viszonyát: az eredmény az, hogy az elégedetlenség, a panasz a boldogtalanság ma épol általános, mint évezredekkel ezelőtt, Szomorú ma is a világ arculata azért is méltán hiányzik a modern emberből az a szellem, amely az élet szenvedéseitől kisajtolta könnyek közt is mosolyt tud az ajakra varázsolni. Aki az életnek erre a tökéletességére akar felemelkedni, az fogadja meg Asszisi Szent Ferencet tanítómesterének.

— Remete —



becsülete előtt, mint a szalmakalapnak télen.

Aki életmódja szerint a tökésekhez hasonul, aki maga is pénzember lesz, attól nem fél az aranyláncot tartó töke, Mert aranyláncon még a nyul is orosz-lánt táncoltat.

Bizony megfoghatkozott a hitem, mióta tudom, hogy a proletárapostol Bébelnek 1 millió aranyárka volt a vagyoni hagyaték. Még szomorubb az, hogy külföldön és belföldön sok követője akadt és sok vándor apostol lett már gazdag ember, de a munkás helyzete semmit sem változott. Nekem tehát ne kínalga senki, hogy Rottenstein-e, vagy Kun Béla lesz jobb munkámegváltónak, mert a nemzetközi urakból egyik sem alkalmas és éppen elég volt belőlök. Ahol sánták versenyeznek, ott a legelsőnek beérhet is csak sánta.

Pedig a munkáskérdést mindenáron meg kell oldani, mert életkérdés. A nép történetét nem a háború, hanem a háztartások története mondja el leg-hűségesebben. Lelki kérdés ez, mert míg a szegény igavonó munkást meg nem szánják az arra illetékesek, addig to-

vábbra is úgy fog vergődni a nyomorban, mint az egér a szurokban. Több szociális érzésre, szeretetre, testvériségre és könyörületre (szóval kimondottan keresztény erényekre) kell nevelni az embereket, nagyokat és kicsinyeket, mert ezek hiányzanak legjobban. A hitetlen, vallástalan pogány embereknek épügy nem jellemvonása az önzetlenség, mint ahogy a tigrisnek nem tulajdonsága a füvés. Némelyik ember képes volna le-bunkózni embertársát csak azért hogy zsirjával megkenje a csizmáját. A krisztusi életfelfogás napját kell felvonni a munkásvilág mennyboltjára is osztály-gyűlölet helyett.

Ismét elmondtam igazunkat szeretett Szerkesztő Uramnak, mert azt tartom, amelyik kő mindig gurul, sohasem zöldül meg. Én csak irok hűségesen, mert helyesnek és szükségesnek tartom, hogy surlódjanak az eszmék és gondolkodzanak az emberek. A fejet nemcsak azért adta az Isten, hogy rátegyük a kalapot.

Igaz tisztelettel maradok hálás hive:

Tarjányi András
fém munkás.

Dr. Antal Géza ref. püspök Salgótarjánban.

Öröm ünnepe volt a salgótarjáni református egyháznak. Nagyteljesítő, tudós püspöke, Dr. Antal Géza látogatta meg a kerületéhez tartozó, számára nem nagy, de annál lelkesebb, hitbuzgóbb salgótarjáni egyházat.

A püspök okt. 30-án, a délutáni gyorsvonattal érkezett városunkba. Kísérőben voltak: Nagy István esperes, Dr. Fodor Vilmos egyházmegyei gondnok, Kovács Sebestyén József balassagyarmati lelkész, Tóth Lajos teológiai igazgató, Pongrácz József teológiai tanár, Géguss Dániel és Szenthe Kálmán egyházmegyei tanácsbírók. A püspököt Salgótarjáni nagy-állomáson Szántay István állomásfőnök üdvözölte s kísérte a főtéri állomásra.

A főtéri állomáson, Szabó Dezső ref. lelkész üdvözölte, nagy hatást keltő beszédében kiemelte, hogy miként a bányász leszáll a földgyomrába, hogy onnét a fekete magyar gyémántot napvilágra hozza, úgy leszállunk mi is a lelki élet bányájába, hogy onnét a magyar haza iránti lángoló szeretetet, a testvéri együttérzést melegezt, a szunnyadó hitet felszínre hozzuk, hogy ennek napsugaras fénye világosságot arasszon itt a magyar végeken a hideg, sötét, közönyös magyar éjszakában. A püspök rövid, de mély értelmű válaszában a magyar feltámadás gondolatát elevenítette meg s egyszersmind azon óhajának adott kifejezést, hogy a város lakosságát felekezeti különbség nélkül a hazaszeretet szent kapcsa fűzze össze.

A pályaudvarról a püspök kíséretével az acélgár vendégszállójába vonult, ahol a tiszteletére megjelent küldöttségek üdvözlését fogadta, amelynek sorát s testvér egyház képviselőiben Dr. Csen-gődy Lajos ev. lelkész ékes szavakkal tolmácsolta üdvözlése nyitotta meg. Utána az izr. hitközség képviselőiben Rauch-verger Mór, hitközségi elnök, a város nevében, Dr. Förster Kálmán polgármester, a katonai parancsnokság, csendőrség

nevében, Hausenblász Károly, alezredes, az állami tisztviselők nevében Zelenka Ottó kir. járásbírósi elnök, a Salgótarjáni Községbánya r. t. nevében Schreiner bányafig gondnok. A Rimamurány Salgótarján vasmű r. t. nevében, Liptay B. Jenő kormányfőtanácsos gyárigazgató, az iskolák nevében Dr. Szabó Lajos gym-n. igazgató, az ipartestület nevében ifj. Timaróczy Sándor s az Omke nevében Herczog Ede üdvözölte, amelyekre a püspök külön-külön meleg bensőséggel válaszolt.

Este a püspök a hazafias estélyen vett részt, másnap pedig az evangélikus templomban tartott nagyhatalú egyházi beszédet és urvacsorát osztott. Délben az acélgárban díszbeöltözött a püspök tiszteletére, amelyen az első felköszöntőt a püspök mondta a kormányzóra, mely után Dr. Varga Kálmán köszöntötte lelkes szavakkal a salgótarjáni református egyház nevében irredenta gondolatoktól átszőtt költői lendületű beszédében a püspököt. Dr. Papp Szász Tamás földbírtokos, Dr. Sztranyavszky Sándor a távollevő, de lélekben itt ünneplő államtitkár köszöntötte, mint a protestantizmusnak inkancióját s ha kell harcosát, aki azonban a más felekezetekkel szemben is megértő volt mindig. Legjobb bizonyítéka ennek az a levél, amelyet a ferencendi szerzetesek intéztek hozzá hálátellen. Géguss Dániel Baksai Puzstán találkozásából kiindulva a salgótarjáni református egyház fiatal agilis lelkészét és főgondnokát köszöntötte. Kovács Alajos főesperes a felvidék elszakított protestantizmusáról emlékezett meg és méltatta a püspöknek sebhe-gesztő, békeséget, szeretetet szerző áldásos tevékenységét. Végzetül Bak János bányaamunkás köszöntötte biblikus szavakkal a püspököt, főesperest, Liptay B. Jenő gyárigazgatót.

A püspök a délutáni gyorsvonattal utazott el városunkból.

Magyar est az Acélgárban.

A püspöklátó salgótarjáni református egyház október hó 30-án, a reformáció emlékűnnepélynek előestéjén magas színvonalú kultúrestet rendezett. Lapunk más helyén részletesen foglalkozunk a püspöklátogatás eseményeivel, amelyek között legkimagaslóbb volt ez a szombati műsoros est.

A széküldött meghívókon „Magyar est”-ként megjelölt előadásnak valóban ez volt a jellege: Magyar és pedig igaz-vérig magyar volt minden egyes száma, úgy tartalmilag, mint a szereplők magyar lendülettel szárnyaló és hazaszeretettől izzó előadása szempontjából. A megjelent közönség, amely teljesen megtöltötte az acélgári olvasótermet, tomboló lelkesedéssel ünnepelte az előadókat, különösen meleg ovációban részesítette és tiszteletteljes szeretettel vette körül a nap ünneplését, dr. Antal Géza püspököt.

A nagy gonddal és körültekintéssel rendezett est műsorát az acélgári zenekar vezette be Kéher „Rákóczi” nyitányának pompás előadásával. Az Ursutz József karnagytól megszokott precizitás-

sal dirigált zenekar csodálatos erővel hozta ki a nyitány minden szépségét. Jól megéremelt, zajos taps jutalmat a kitűnő karmesteri munkát és a jól fegyverezett, összejátszóban szinte tökéletes zenekar nívós játékát.

A műsor második száma Nógrádi Papp Dezső költői prólogusa volt. A po-éta mély hazaszeretettel felizzó irredenta gondolatokban gazdag sorok és az őszinte, nemes pátoz, amellyel versét Papp Dezső elmonda, mély hatást tettek a közönségre és lelkes tapsokkal jutalmazta az est fényét emelő, költői fordulatokban gazdag prólogust.

Utána dr. Molnár Imre lépett a színpadra, az országosan ismert zenehistórius és énekművész, a régi magyar népdaloknak, a régi magyar zenének kiváló kutatója. Nagyon-nagyon régen hallottunk Salgótarjánban olyan frenetikus tapsot és olyan tomboló ovációt, mint amilyennel az est közönsége dr. Molnár dalait fogadta. A zenei történeti és kultúr történeti szempontból is érdekes dalokat jól kép-zett meleg baritonján teljes szépségükben tolmácsolta. Különösen tetszett egy XVII. századbeli hajnal nótá (zenenád),

a XVIII. század végéről egy bojtárnóta és az 1848-ból származó honvéd-nóta, amelyekkel a munkácsi görögkatolikus papnövendékek vonultak be honvédek. A Molnár-dalokat Röder Alfréd acélgári tanító kísérte finoman, a töle megszokott bravúrral.

Dr. Prónay Lajos „Rákóczi” című melodramáját adta elő Kralovánszky Zoltán reál gimnáziumunk VIII. osztályának tanulója, akit orgonán Vadász Bertalan reál gimnáziumi tanár, zongorán Röder Alfréd acélgári tanító kísérték, mindketlen művészi hozzáértéssel követte a melodráma sokszínű, változatos hangulatait. Kralovánszky fiatalos erővel, kifejező hang-játékkal, itt-ott a mindennapit felülmúló tehetséggel és biztos intelligenciával szavalta a megkapó költeményt. Mindhármambüszkén könyvelhetik el eddigi sikereikhez a jól megéremelt, meleg tapsokat.

Beszámolóink fénypontjához, dr. Antal Géza püspök ünnepi beszédéhez értünk. A meleg, kellemes orgánumból feltörő, kristálytisza magyarsággal szerkesztett folyamatos mondatok mindegyike értékes megállapításokat, mely igazsá-gokat hordozott magában. Bevezetéseken arról a dilemmáról szólt, hogy mit válasszon beszéde tárgyául. Eszébe jutott Rákóczi Ferenc alakja, akinek korával ő maga is sokat foglalkozott és Hollandiában több éven át folytatott levéltári kutatásai eredményeként a Rákóczi-kor történetéhez értékes adatokat fedezett fel, amelyek sok tekintetben lesznek hivatalos nagy fejedelmének életének és működésének történetét kiegészíteni és megvilágítani. De eszébe ötlött Széchenyi István fenköltő alakja is, mint a ki-nem emléktét épen úgy, mint Rákócziét a nem rég mult napokban ünnepelte az ország.

Széchenyi István mellett döntött és a legnagyobb magyar államférfiúi zseni életének és működésének ismertetését választotta témájául. Széles látó-körű tudásával végig vezette hallgató-ságát a „legnagyobb magyar” egész élete folyásán. Rámutatott Széchenyi eszmévilágának fundamentumára, arra az alapelvére, hogy a magyar népben hatalmas, kihasználatlan, lappangó energia-készlet van, amelyet felszínre hozni: igazi hazafiai munka. Ezt a látni nemzeti energiát aktívra tenni: ez volt Széche-nyinek életcélja, ez volt a töle hirdett nemzeti aktivitásnak legfőbb programja. Feltette ezt a célt Kossuth radikálizmusa-tól, feltette a forradalomtól és mert a csaknem másfél századon át inaktivitásban szenvedő magyar népet a nemzeti tevé-keny munka, a nemzeti vitalitás útjaira ö-vezette. Azzal a gondolattal emésztette önmagát, hogy a forradalomnak impul-zust az ő munkássága adott, ő szabadi-totta fel a nemzet lappangó erőit.

Ez az önértékelés mardosta a forradalom éveiben, ez a fogság keserves napjaiban később öntudatának világos perceiben. De a tétele, hogy szunnyadó energia kincsek vannak a magyar népben elrejtve, ma is fennáll és amint benne ez a tétel azt a megrendíthetelen meggyőződést szülte, hogy „Magyar-ország csak lesz”, úgy nekünk is a jö-vőben kell vetnünk pillantásunkat és nem szabad a költővel mondanunk, „multadban nincs öröm, jövőben nincs remény”. Ha összefogunk, mint Széche-nyei vallotta, párt-, társadalmi- és fele-kezeti különbségek féretételével, ha har-móniában, egyöntetű nemzeti célkitűzéssel felszabadítjuk a nemzetben szunnyadó passzív erőforrásokat, aktívra tesszük az ősi energiát, amely nemzeti géniuszunk-ban pihen, nagy lesz újra az országunk és boldog. Vagy nem lesz vége a tor-zsalkodásnak, a széthúzásnak, a testvér-harcnak soha ebben az országban? — fejezte be dr. Antal Géza mély gondo-latokban bővelkedő előadását ezzel az elrövedező, melanholikus szónoki kér-déssel.

A beszédet a közönség nagy figyelemmel és mély megindultsággal fogadta. Utána felviharzott a taps és, az estély közönsége percekig ünnepelte a tudós főpásztor.

A kifogástalan rendezés minden érdeme a református egyház vezetőségé és különösen a reformátusok agilis, lel-kes, papjái, Szabó Dezső, aki mindent elkövetett, hogy a hazafias est emléke felejthetetlen legyen mindenkinek, aki ott megjelent.

Kötelességünknek tartjuk megem-lékezni a ref. egyház szeretett főgondnoká-ról, Liptay B. Jenő ömeltóságáról, ki-nek az egész ünnepély sikerét köszön-hetjük,

Hírek és különfélek.

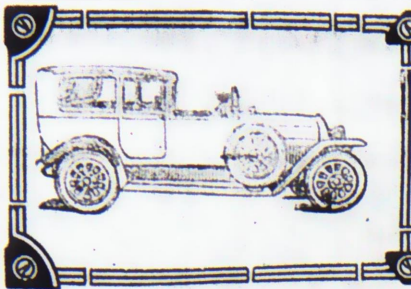
Oecilia est. Értesülésünk szerint az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület helybéli osztálya f. hó 27-én, szombaton este a bányakaszinó összes helyiségeiben Cecilia-estet rendez. A rendezés technikai részét Hős Nagy Lajos főmérnök ismert agilitásával, a zenei részét pedig nagy Elemér széles zenei képzettségével látja el. Bővebb részleteket következő számunkban hozunk.

Köszönetnyilvánítás. Salgótarján város mélyentisztelt közönségének, illetve mindazoknak, akik idegen földről hazahozott drága halottunk hamvainak az édes haza földjébe való elhelyezésekor mélységes bánatunkban érző, nemes, magyar szívvvel osztozva, részvétükkel, megjelenésükkel kegyeletüket leróni kegyesek voltak, hálás köszönetet mondunk. Bechne László nyug. igazgatótanító és családja.

Kultúresték a Hirsch-gyárban
A „Hirsch-gyári Olvasókör” ezévből is folytatni fogja a magára vállalt azon kultur missióját, hogy tudományos és szórakoztató estéket rendez. Nem kell külön hangsúlyozni, hogy ezen estéken mindenki nagyon szívesen lesz fogadva. A kultúresték látogatása teljesen díjtalan. Közreműködésül sikerült megnyerni: Szantkovits János elemi iskolai igazgatót és Szántay István állomásfőnököt, az állami polgári iskola tanári karát, Dr. Steiner Náthán orvost és még több más számot-tevő urat és egyesületet. Az Olvasókör-nek saját zenekara, dalárdája és műkedvelő gárdája gondoskodni fog arról, hogy mindenki jól érezze magát. A legközelebbi ilyen kultur est nov. 7-én vasár-nap este 8 órai kezdettel lesz a követ-kező műsorral: 1. Hiszekegy. Éneklő a Hirsch-gyári Olvasókör dalárdája. 2. A levegő meghódítása. Szabad előadás, tartja Horváth Géza gyárvezető. 3. Kuplé. Éneklő: Fekete László. 4. Viharban. Éneklő a Hirsch-gyári Olvasókör dalár-dája. 5. 1 felvonásos vígjáték, előadják a műkedvelők. 6. Szavaltat. Horváth Ló-ránd. 7. Hymnus. Éneklő a Hirsch-gyári Olvasókör dalárdája. A dalárdát vezényli Vilezsál Antal karnagy.

Most jelent meg az első le-vente szindarab. Levente címen két-felvonásos énekes és zenés színművet ír-tak Noszlopi Aba Tihamér ny. főhad-nagy, író, a Gárdonyi Irodalmi Társaság tagja és Bánáti Buchner Antal eszter-gomi főszekesegyházi karnagy, zeneszerző. Noszlopi Aba Tihamér „Ez a mi földünk” című cserkészoperettje a mult évben a fővárosban s több vidéki szinpa-don már zajos sikert aratott. Uj levente darabjának kedves, hangulatos meséje újabb sikerre tart számot. A darabhoz Buchner Antal irt igen nívós, magyaros ízű zenét. Számos epizód tartkítja az élénken görödlő jeleneteket. Könnyen előadható, eredeti szöveg, duettek, fői-gyeges- és férfiakor zenekari vagy zongorakísérettel állanak a szinpadok s a levente egyesületek rendelkezésére. A szövegkönyv és a kottaanyag a darab előadási jogával együtt Bánáti Buchner Antal zeneszerzőnél (Esztergom) rendel-hető meg. A szövegkönyv ára 1.20 P. (15,000 kor.)

Több világosságot. Halottak estéjén, Salgótarján egyik legforgalmasabb pontján történt súlyos baleset — melynek előidézője leginkább a sötétség volt — ismét aktuálissá teszik fájó régi panaszunkat, városunk szégyenletes bot-rányos közvilágítását, mely mint értesü-lünk, most már emberáldozatot is köve-tel. Lapunk napihirei közt gyakran szerepelt ez a sötét pont és mi már többizben kértük az illetékeseket, hogy tegyék valahogy elviselhetővé az utcán való esti közlekedést, hogy adjanak több világos-ságot. Panaszos soraink nyomán nem tá-madt fény és világosság, maradt minden a régieben és utcánk konturjai sok ezer lóerős elektromos centrálék tözsomszédságában Egyiptom feneketlen sötétségébe merülnek. Nem tudjuk eléggé hangsúlyozni a közvilágítás eminens vol-tát és rendkívüli fontosságát, ezért ismé-telten és nyomatékkal külön cikkből hívjuk fel a világitást intéző körök szí-ves figyelmét erre a rendezetlen kérdé-sünkre és kérjük, hogy élénk forgalmu városunk közvilágítását sürgősen és alap-jában reorganizálják, mert a mai helyzet már teljesen tarthatatlan: megbénítja az esti közlekedést és veszélyezteti a köz-biztonságot. Nem ismerjük városunk szer-ződését a világitást adó vállalattal, így



Bérautó!

Bérelhető: Rómer Testvéreknél.

Telefonhívó: 24.

6 ülés
Lakodalomra
Keresztelőre

nem érezzük feljogosítva magunkat ez irányban a felelősség kérdését felvetni, de közérdekelt tartva szem előtt, jogos kritikánk során kénytelenek vagyunk leszögezni ezt a szomorú tényt, minden laikus is láthatja, hogy e gya. közvilágítás, rövidzárlatok és egyéb zavarok az elektromos hálózat elhasználtságában célszerűtlenségében és hiányos felszerelésében keresendő. A villamosvezeték alátámasztott idejét multa, kiszolgált fapóznái, a forgalom arányához mérve szűknek bizonyult utcáink egyik legbosszantóbb akadályait alkotják és utcáink esztétikai szépségét igazán nem emelik. At kell térni a földalatti kábelra vagy vezessék a villanydrótot a házak falán és bontsák le a tereket éléktelelő régi otromba és használaton kívüli transzformátor oszlopokat. A gyengén pislogó mécszerű égők helyett, (melyből minden második „kiégett”) az utak forgalmához megfelelő számú tisztes fényező villanyégőket és exponáltabb helyekre ivilámpákat kell felszerelni. Kissé talán költséges, de feltétlenül elsőrendűen szükséges mielőbbi befektetéseket kell a hálózaton eszközölni. Azt hisszük, hogy ez városunk egyik legjelentősebb problémája, — a sok közül — mely hasznát nem tőr és mi kötelességünket véljük teljesíteni, ha ezt a fontos kérdést felszínre tartjuk és megoldását szerezni erőnkkel szorgalmazzuk. Több világosságot!

Rafael.

Személyi hír. Rozsics Endre kormányfőtanácsos a budapesti üzletvezető-ség üzletgazdájá f. hó 5-én a salgótarján hatvani vonal állomásain szemlét tartott.

Ritka vendége volt az evangélikus egyháznak szerdán W. E. Hagen berlini ev. missionárius lelkész személyében, ki magyarországi útján Salgótarjánt is meglátogatta. Nagyszabású és hatalmas beszédet mondott az esti istentiszteleten, amelyen megdöbbentő adatokkal mutatott rá arra, hogy minő hatások észlelhetők a háború után saját hazájában is, és nálunk is az erkölcsi romlás terén. Jölessen hallani ajkáról a németek meggyőződését, hogy Versailles és Trianon a német és magyar átok az ő szemükben is egyet jelentenek, s amint nem maradhat meg az egyik, úgy a másikat is el kell mullnia. A két hatalmas népnek nemcsak a világháborúban összefort multját, hanem a jövődjét is összeolvadva látják a Rajnán innen is. Majd a német evangélikus egyházak állapotáról és annak keretében folyó munkálatokról adva megkapó képet, arra mutatott rá, hogy a népeleknek kell először jobbakká lennie, aminek bekövetkezése magával hozza a mi népeink sorsának jobbra fordulását is. A meghallgatására egybegyűlt szép számú közönség számára Eisele Gusztáv egyházi másodfelügyelő tette élvezetessé előadását, bár sokszor fordítási kiváló készségét rendkívüli mértékben igénybe vevő munka árán. Az előadás előtt és után a helyi lelkész mondott imát.

Az Ébredő bányászalcsoporthoz gyűlés. F. hó 1-én a Gál féle vendéglőben a helybeli ÉME bányászalcsoporthoz tartott látogatott értekezletet, amelyen Kisák János elnöke alatt egy szűkebb bizottság előadásában megvitatták a bányászás összes égető kérdéseit. Így a bányatársulata, a lakás, bér, iskola és egyéb szociális kérdések ügyeit részletesen letárgyalták Baranyai Aladár szerző titkár előadásában. Az értekezlet a megvitatott pontokat fölterjesztette az ÉME kebelében országosan alakult munkás bizottsághoz, amelyben az egész probléma tömeg programmszerű feltárása fog következni. Befejezésül Szántay István a helyicsoporthoz elnöke szabta meg nagyhatást keltett beszédében a nemzeti alapra helyezkedett bányászás társadalmi irányelveit. Az egyes csoport vezetői kijelölése után lelkes hangulatban oszlott szét az értekezlet.

Ébredő gyűlés lesz f. hó 7-én d. u. 4 órakor Kisterenyén a Hangya udvarán,

A reformáció ünnepe mult vasárnap az öntudatos, de a testvéri békéért imádkozó evangéliumból fakadt hit jegyében folyt le az evang. templomban. Közének után emlékimát is gyönyörűen felépített írásmagyarázatot Pográc József pápai theol. tanár tartott. A Prot. Énekkar szépen sikerült éneke után az acélgyári zenekar fuvóskvartette zengette meg az Erős várunk dallamait Urschütz József karnagy vezetésével. Majd Röder Alfréd szép orgonaszólója után Kovács Andor békési evang. főesperes mondott nagyhatású ünnepi beszédet a reformáció kincseiről, amelynek során utalt arra az áldásra, ami a láncraírt felszabadított biblia, lelkiismereti szabadság s a nő méltóság helyreállítása jelentett az emberiség számára. S amikor a protestáns emelkedett, bár higgadt, harcot nem kereső, de előre ki nem tőő öntudat éberszítő szavait hallgattuk, úgy éreztük, hogy valóságos lelkigazdagodást jelent mindenki számára előadása. Kovács Géza karnagy ajkáról szállt fel azután a Hol vagy lsten megható szövege, majd Vertich Antal és Demann Gusztáv vonóduettjét kísérte orgonával Röder Alfréd, ami rendkívül mély hatást váltott ki a jelenlevőkből. Dr. Csengődy Lajos zárószavai után megegyeszer felzengett a fuvóskvartette és közének után áhítatos hangulatban oszlott szét a reformáció emléke előtt áldozók serege.

A „Sasok” megkoszorúzták a hősök szobrát. mindszenek napján d. u. 5 órakor a Sasok egyik szakasza kivonult a Hősök szobrához, ahol Baranyai Aladár parancsnok elmondta a Sas imát és koszorút helyeztek a szoborra, melynek nemzeti színű szallagján arany betűkkel ez áll: „Hősi halottainknak. Salgótarjáni Sasok.”

„A magyar Helmskunde” legújabb termése címmel a Literatura 1926. júniusi számában (I. évf. 6. sz. 30. old.) írja a következőket: „A Literatura hasábjain egy izben már szóvá tettük, milyen nagy a hiány a magyar irodalomban a honismeret munkák terén és kiemeltük azt a minden elismerést megérdemlő munkásságot, amellyel Dornay Béla dr. egymaga iparkodik ezt a hiányt pótolni. A minap új könyvet vettünk kézhez ugyan csak Dornay Bélától, amelyben Tata-Tóváros hőforrásairól és közgazdasági jövőjéről hord össze érdekes adatokat. Dornay legújabb könyve úgy született meg, hogy egy magyar „hydroológus” 47 oldalas dolgozatot irt a taiti hőforrások hydrogeológiájáról. Dornay ezt a dolgozatot veszi kritika alá és kerek 75 oldalon döntőgeti sorra a hydrogeológus téves adatait. A legnagyobb elismeréssel szól ugyan Tata első hydroológusának utótrő munkálatairól, de azért kötelességhez híven, egyetlen tévedését sem hagyja szó nélkül. Dornay hangyaszorgalma ebben a könyvben párosul a vezérellettel „Helmskunde”-érzékkel. Ennek köszönhetjük, hogy végre valóban megbízható képet nyerünk hazánk egyik legérdekesebb hőforrásos területének természetéről ritkaságáról. Olyan pozitív adattömegre támaszkodik, nemcsak a saját helyszíni geológiai szemlélődései alapján, hanem az idevágó irodalom teljes ismeretével is, hogy könnyű szerrel pozítorjává zuzta volna hydroológus elődjének minden fejtegetését. Szerzőnk azonban nem pályázik ilyen olcsó babérokra s ehelyett kritikai tanulmányában nálunk szinte szokatlan szerénységgel pozitívumot ad: valóban megírja a taiti hőforrások hydrologiáját. Igaza van: hiszen ez volt a célja.” „Itt emlékezünk meg a Salgótarjáni Almanach második kötetéről is, amely Szántay István szerkesztésében a tarjáni szénmedence megismerését szolgálja. Az Almanach irodalmi és helyi társadalmi vonatkozású cikkein kívül ki kell emelnünk Dornay Bélának Salgótarján környékének műemlékeiről szóló érdekes dolgozatát, amelyben behatóan ismerteti Zagyarvárón, Kázár, Zabar, Karancs román stílusú, Mátraverebély, Kishartyán gótikus emlékeit és Salgó, Somoskő,

Akik sohasem halnak meg.

A hadak útján eltűnt vitézek, az ágyuk zivatarában s pokoli muzsikájában hőökké váltott honvédek, idegen ország rabigájában a hadifogság getsemáni kertjében elhunyt fiaink, ha fizikailag megszűntek is, mégis örökké élnek s sohasem halnak meg.

Az a föld, amely a hantjukra borul amely a koponyájukat fedi, amely földi hamvaikat takarja nem zárja le örökre őket, mert ez emlékező óráiban szertefoszlik minden akadály s megjelennek előttünk azok, akik tőlünk távol alusszák örök álmukat mint a világ-háboru martirjai.

Ezek azok, akik sohasem halnak meg. Örökké élnek közöttünk s tetteikkel önfeláldozó hazaszeretettelük buzditanak bennünket nagy és magasztos elhatározásokra, szent akarásokra, fenséges célokra.

A mi nemzetünk aranykönyvében a történelemben ezer meg ezer, sőt millió meg millió ily varázslatos név van feljegyezve, mint az utódok követendő példaképe.

A legutóbbi világ-háború is az 1924-től 1920-ig dult világégésnek is számtalan ily ragyogó csillaga van.

Ezek között a nemzeti mécsesek között tündöklött Bechine Lajos honvédtiszt is, fiatal gyermekkatona, bár alig 20 éves, de a hadak véres útjain ép úgy járt, mint a hadastyán heroszok.

Magyar fiu volt. Etesi-Salgótarjáni. A karancstájának hőse. Mint katona a beszercebényai 16-ik honvédgyalogezrednek volt tagja. Nem egyszerű legénységi fokozatban ugyan, hanem tisztirangban. Zászlós volt. Honvédzászlós, ami fölér másféle nemzet magasabb fokozatával is méltóságban és tekintélyben ámdé vitézségben pedig tul is szárnyalja. Ez a fiatal bakakatoná végig szenvedte a doberdói borzalmakat a piavei pillanatokat s a csatáir siralomházszerű hangulatában egymásután aratja a bábört és az elismerést.

Majd Asiagónál fogságba kerül. Az angol, francia, amerikai cseh szerb és román katonai hordákkal küzdő olasz királyi csapatok a fiatal gyermekkatont is viszik magukkal az örülést okozó nosz-

talgikus gyötrelmekről, láztól és a fizikai szenvedések millió változatától terhes hadifogságba amikor az osztrák-magyar armádia felett beborult az égbolt, amikor a honvédek trikolos zászlója porbahullott Amerika gögje, cézári dolyfe előtt.

Bechine Lajos a veronai Calupodi Concentramenlő-ba kerül ahol az infizmariában, a betegszobában harctéren szerzett sebesülése és belső baja következtében még 1918-ban elhunyt.

Azóta ott fekszik a veronai camposantóban. Gyalultatlan deszkából összevert koporsójában álmódott szülőföldjéről és Magyarországról.

S im álmát megzavarták kiásták a földből. Áttették egy új, egy fényes halottas szekrénybe, mert hazahozták azok, akik őt a földön legjobban szerették.

Vasárnap érkezett meg a fővárosba a halott víféz ahol több társával együtt a nemzet kegyelele, halája fogadta.

Innen jött hozzánk Starjánba. Eljött, hogy megcáfolja a halálnak zordságát s porladó csontjaival is tanítson bennünket. A Bányatársulat ravatalozójában állították fel földi maradványait. Őszi rózsák és kaméliák gyertyák fénye s szüleinek barátainak, bajtársainak könnyező szeme becézték és rajongták körül azt a hat deszkaszalát amely között nyolc éven át várta a hazatérést Bechine Lajos honvédőhadnagy.

Temetése f. hó 1-én d. e. 11 órakor volt. Oriási tömeg kísérte a temetőbe. A részvét megnyilvánulása rendkívüli volt. A ravatalnál Upponyi József lelk. gimn. tanár tartott beszédet.

A temetőben Vadkerthy Béla olasz hadifogságból visszatért bányatársulati tanító bucsuzott a bajtársak nevében. Sirja virágoktól borított hatalmas oltár lett. Koszorút helyeztek rá a hadsereg tisztjei, Starján városa, a bányatársulat egykori bajtársak stb. Meghatóan énekeltek a kath. kör. az acélgyár a bányatársulati dalárdák. Lengjen Salgótarján kegyelele a sir fölött s nyugodjék békében a halhatatlan halott.

Montecristo

Baglyaskővár és Zagyarvá várromjait. A Salgótarjáni Almanach 1925-ik évi I. és 1926-ik évi II. évfolyama a Munka nyomdában még kapható kötetenkint 25 ezer K.-ért.

Hirdetmény. Közhírre teszem, hogy a város Testnevelési Bizottsága a folyó évi szeptember hó 15-én tartott ülésén a Városi Levente Egyesülethez tartozó levették foglalkoztatási idejét további intézkedésig — az alábbiak szerint állapította meg: 1. 1926. évi december 1-ig minden vasár- és ünnepnapon reggel 7—9 óráin. 2. 1926. december 1-től 1927. március 15-ig minden vasár-, és ünnepnapon reggel 8—10 óráig. 3. 1927. március 15-től 1927. évi december 1-ig minden vasár- és ünnepnapon reggel 7—9-ig. A testnevelésről szóló törvény végrehajtása iránt kiadott utasítás III. fejezet 26. §. értelmében figyelembevetem a szülőket és munkaadókat, hogy a gyermekeik, alkalmazottaik testnevelési kötelezettségének pontos teljesítéséért első sorban felelősek. Tehát minden figyelemükkel hassanak oda, hogy gyermekeik, tanoncuk a fent megszabott oktatási időben a megjelölt helyen pontosan és feltétlenül jelenjenek meg. Az igazolatlanul elmaradt levették szülője, munkaadója szigorú pénzbüszsággal lesz büntetve. Az oktatáson meg nem jelent levettek szülője, munkaadója a távolmaradást három napon belül, az illető levettek oktatónál igazolni köteles. Salgótarján, 1926. október 16. Dr. Förster Kálmán s. k. polgármester.

Tis magyar hold jól megtrágyázott föld eladó, ebből 1200 nyégyzetöl gyümölcsös és szőlővel beültetve. Cim a kiadóban,

Válasz.

A helybeli róm. kath. felekezet esperes-plébánosának „A Munka” 44 számában megjelent nyilatkozatára

Sajnálatlall állapítottuk meg, hogy a salgótarjáni róm. kath. egyház sem püspökünk fogadásán, sem a tiszteletre rendezett ebéden nem képviseltette magát.

A nyilatkozatban foglalt mentőket nem fogadhatjuk el, mert mi salgótarjáni protentánsok erre az eljárásra semmi okot nem adunk, sőt a közelmultban mi a róm. kath. egyháznál hasonló esetben hivatalosan részt vettünk.

A nyilatkozatban foglaltakkal egyébként vitába nem bocsátkozunk, hanem a nagyközönség elbírálására bizzuk azt, hogy a helybeli róm. kath. egyház képviselőjének ez az eljárása és nyilatkozatának kiadása mennyire szolgálja a hazánk érdekében szükséges együttműködést.

Kötelességünknek tartjuk azonban mégis nyilatkozatának azt a részét, mely egyházunk püspökét superintendensnek nevezi, rektifikálni és hivatkozunk az 1885. t.-c.-re, mint magyar törvényre, mely szerint egyházunknak püspökei vannak és nem superintendensei.

Kelt Salgótarjánban, 1926. évi november hó 2-án.

Szabó Dezső
ref. lelkész.

872/1926 végreh. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1925 16 P. 47106/ 3 számú végzése következtében Dr. Procskó Pál ügyvéd által képviselt Patay Lajosné javára 40.000.000 kor. s jár erejéig 1925 évi dec. hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 37.500.000 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. az 1925 PK. 5755 sz. vhtási jegyzőkönyv 1—17 t. alatt összeírt gazdasági felszerelések, ökrök, lovak, a Bencska László, Köhn Lipót és Salgótarjáni Takarékpénztár követeléseire erejéig is nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a starjáni kir. járásbíró 1925-ik évi PKV. 5755/ számú végzése folytán 40.000.000 kor. tőkekövetelés, ennek 1925 évi nov. hó 17 napjától járó 18 % kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig összesen 3571100 kor.-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Zagyvapálfalván, a vhtást szenvedett bérletén 1926 évi november hó 10-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előírt elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Salgótarján 1926 évi okt. hó 17 n.

Török

kir. bírói végrehajtó.

2975/1926. tk. szám.

Hirdetmény.

A starján kir. bírói végrehajtó mint telekkönyvi hatóság közzhírre teszi, hogy M. kir. áll. vasutak Starján—Ruttká vasut-vonalhoz az alább megnevezett községek határában kisajátított birtokterületekről elkészített összeírás, térkép és egyéni kimutatás hitelesítésére a következő határnapok tűzettek ki, ugymint Somoskőújfalu községre nézve 1926 november hó 11 nap 1/2 12 óra Somoskőújfalu vasutállomásra.

Értesíti az érdekelteket, hogy azok, kiknek a kisajátítás, terfogat, valamint a birtokösszeírásokba bevezetett szolgálmat vagy jogosultságok ellen kifogása van, erre vonatkozó észrevételeiket a fentebbi határnapon a hitelesítő bizottságnak előterjeszthetik.

Azokat pedig, kiknek a kisajátított területekért járó s az egyéni kimutatásban kiűntetett kártalanítási vagy kisajátítási összeg mennyiségére nézve vannak ellenvetéseik, vagy akik ezen összegekre bármilyen címen igényt tartanak, felhívja hogy ellenvetéseiket s illetőleg igényeiket ezen telekkönyvi hatósághoz 1926 évi november hó 26-ig annál bizonyosabban jelentsék be, mert a bíróság, tekintet nélkül a később jelentkező észrevételeire és igényeire, a kisajátítási és

kártalanítási összeget az egyéni kimutatás adatainak megfelelően fogja kiutalni a kisajátított területekre bekebelezett vagy felülfoglalt területeknek törlesztését pedig hivatalból fogja elrendelni.

Az egyéni kimutatás, térkép és birtokösszeírás a telekhivatalban felek által megtekinthető.

Kelt, Salgótarján, 1926 október 18. Zelenka s. k. kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelül Csomor Mátyás kir. tkvtó.

ÖN

biztosan vevőnk lesz

Ha

levelezőlapra kéri új árjegyzékünket fényképező gépek és cikkekéről.

Hatschek és Farkas

Budapest, IV, Károly-körút 26.

A salgótarjáni kir. járásbírói telekkönyvi hatóság. 2163/1926 tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Marschall Sons et. Co Ltd. cég végrehajtó Andre Viktor és Horváth Ilona végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 3386 sw frank 58 centimes tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbírói területén levő, Homoktereny községben fekvő s a homokterenyi 103. sz. tjkönyvben A. I. 1. sor. 63. hrsz. (Ház 52. sz. a. udvar, kert beltelek 2 h. 433 négyz. öl) Horváth Ilona nevében álló ingatlan 10.000.000 kor. az u. o. 114 sz. tjkönyvben A. I. 1. sor. 62. hrsz. (ház 53. sz. a. udvar, kert beltelek 1130. négyz. öl) Horváth Ilona nevében álló ingatlan 30.000.000 kor. és végül az u. o. 117 sz. tjkönyvben A. I. 1. sor. 49. hrsz. (Belsőség, felépítmény malom 18/a sz. a. lh. 15 négyz. öl) 50.000.000 koronában megáll kikiáltási árban.

Az árverést 1926 évi november 22 napján déle. 10 órakor Homokterenyén fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzt a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnek letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147, 150, 170, §§.; 1908 XL. t.-c. 21. §.)

Budapest keleti p. u.-Hatvan-Salgótarján-Somoskőújfalu. MAV. menetrend érvényes október 15-től.

Állomások	Szv. 320 I—III	Szv. 312 I—III	Vv. 344 I—III	Gyv. 304 I—III	Tvaz. 378a I—III	Tvaz. 358 I—III	Szv. 318 I—III
Budapest keleti p. u.	i. 2340	600	700	930	13 ⁵⁰	14 ²⁵	17 ⁰⁵
Hatvan	é. 248	8 ³⁹	811	1144	15 ⁰⁸	16 ⁵⁵	18 ¹⁵
Hatvan	i. 410	840	1325	15 ²³		18 ³⁰	21 ¹⁰
Lőrinci	i. 422	853	1341			18 ⁴⁹	21 ²⁷
Selyp	i. 430	859	1348	15 ³⁴		18 ⁵⁷	21 ³¹
Apc-Zagyvaszántó	i. 440	908	1357	15 ³⁹		19 ⁰⁸	21 ³⁷
Jobbágyi m. h.	i. 448	916	14 ⁰⁶			19 ¹⁹	21 ⁴⁵
Szurdokpüspöki	i. 454	922	14 ¹²			19 ²⁷	21 ⁴⁹
Pásztó	i. 506	943	14 ³⁸	15 ⁵³		19 ⁵⁶	22 ⁰⁹
Mátrászöllős m. h.	i. 512	949	14 ⁴⁵			20 ⁰⁵	22 ¹⁴
Tar m. h.	i. 519	956	14 ⁵³			20 ¹⁵	22 ²⁰
Mátraverebély m. h.	i. 526	1003	15 ⁰¹			20 ²⁴	22 ²⁵
Nagybátöny	i. 534	1010	15 ¹⁴	16 ⁰⁸		20 ³⁵	22 ³¹
Kisterenye	é. 540	1016	15 ²²	16 ¹³		20 ⁴⁵	22 ³⁴
Parád l. 46	é. 702	1136	17 ²⁰	17 ²⁰			30 ¹
Kál-Kápolna l. 46	é. 845	1317	18 ⁴⁷	18 ⁴⁷			4 ³⁰
Kisterenye	i. 544	1020	15 ²⁴	16 ¹⁵		20 ⁴⁹	22 ³⁹
Vizslás m. h.	i. 552	1028	15 ³⁴			21 ⁰¹	22 ⁴³
Zagyvapálfalva	i. 601	1036	15 ⁴⁹			21 ¹⁴	22 ⁵⁴
Salgótarján	i. 612	1046	16 ⁰¹	16 ²⁹	18 ²⁰	21 ²⁸	23 ⁰⁴
Salgótarján főter	i. 619	1056	16 ⁰⁸	16 ³⁵	18 ²⁷	21 ³⁷	23 ⁰⁹
Somoskőújfalu	é. 637	1113	16 ²⁶	16 ⁴⁶	18 ⁴⁵	21 ⁵⁷	
Somoskőújfalu	i. 716	1320		17 ¹⁶		22 ⁵⁰	
Filakovo (Fülek) 305	é. 747	1351		17 ²⁹		23 ²¹	
Zvolen (Zólyom) 305	i. 943	1703		19 ¹⁷		6 ³⁵	
Vrutky (Ruttká) 305	i. 1210	2104		21 ⁴⁴		11 ⁵⁸	
Zilina (Zolna) 302	i. 1300	2221		22 ²¹		13 ⁰⁰	
Kosice (Kassa) 302	i. 1818	917		9 ¹⁷		19 ⁵⁵	

Mint a salgótarjáni „HANGYA“ Fogyasztási Szövetkezet Divat osztálya

ezuton tisztelettel értesítjük igen tisztelt tagjainkat és vásárló közönségünket, hogy az őszi idény beálltával

raktárunkat dúsan felszereltük a legfinomabb

angol divat flanelokkal és barchetokkal.

Beszereztük továbbá a selyemáruinkat is:

Chrepdeschine zsaphone és belésselymeket legfinomabb minőségben tartjuk raktáron.

Felhívjuk közönségünk figyelmét férfi és női divat szöveteinkre,

amelyeket legfinomabb minőségben és mélyen leszállított áron boosájtunk rendelkezésre.

A keresztény társadalom szives támogatását kérjük. Tisztelettel:

„Hangya“
Fogyasztási Szövetkezet

Salgótarjáni APOLLO MOZGÓ heti műsora

Szombat Vasárnap	Kedd	Csütörtök	Péntek
nov. 6	7.	9.	11
Hét tenger ördöge történet 12 felvonás	A CARNÓ 16 éven felülieknek	ŐSZI SZERELEM színmű: 6 felvonás.	
1 rész: A galyák hőse	filmregény 8 felvonás	Kiegészítésül:	
2 rész: Az élő bosszu	Kiegészítésül: Sejk semmitsem sejt.	Bimbula a biciglisták királya 10 felvonás	
Kiegészítésül M. hradó			

kezdete hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 4, 6 és fél 9 órakor.

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: XLI. 25 §.)

Salgótarján 1926 évi augusztus hó 1 napján.

Zelenka Ottó sk. kir. járásbírói elnök.

A kiadmány hitelül.
Csomor.
telekkönyvvezető.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen.

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban!

Salgótarján és Vidéke Hitelszövetkezet mint az Országos Közp. Hitelszövetkezet tagja

Elfogad takarékbetéteket magas kamatozással.

Folyósít: Ipari és mezőgazdasági kölcsönöket előnyös feltételekkel.

Betörés, tűz, jégkár stb. biztosításokat eszközöl.

Pince: Karancsaljai u. Iroda: Főtér 479.

Bornagykereskedés

mint a Ceglédi Hitel és Pinceszövetkezet uradalmi fajborainak lerakata.

Olcsó árak!

Pincénket okvetlen látogassa meg.